

[Tholstrup.]

det område, at man skiller sig ud fra andre som en lurvet fyr. Under krigen var der ikke nogen, der så ned på folk med lapper på bukserne eller skjorten. Der er derfor ikke tvivl om, at det er dør, sparebestræbelserne vil blive sat ind, når det for alvor kniber med at få pengene til at slå til, hvadenten det skyldes fordyrelse af tøjet gennem told eller den lede tøjskat. Det er i særlig grad blevet en fordyrelse for alle de nye hjem, der stiftes. Her rammer tøjskatten særlig hårdt. Skal man have et gulvtæppe, er den helt oppe på 25 pct., men også skatten på gardiner, lagener, pudevår, det stof, der sidder på møblerne, foruden de gangklæder, man skal have, er en meget tung byrde for et nyt hjem, der skal sættes i gang.

Jeg vil gerne høre, om der hos andre partier er interesse for at aftrappe denne lov — hvis ikke dagsordensforslaget skulle blive vedtaget — og om man ikke i udvalget kunne beskæftige sig med at få en sådan aftrapning sat ind.

Tekstilskatten betyder jo en fordyrelse, som langt overstiger de henholdsvis 25, 15 og 10 pct.s afgifter. Til disse afgifter skal jo lægges den forrentning, der må beregnes af de til skatten udlagte penge, forrentning af den kredit, der gives til kunderne, den del af tabet på udestående fordringer, som er skat; dertil kommer besværet med regnskabsførelsen. Det bliver altså sammen til nogle ekstra procent, som tekstilhandlerne er nødt til at lægge på varerne for at få deres omkostninger dækket. Det vil sige, at forbrugerne kommer til at betale langt mere end det, som går ind i finansministerens kasse, og derfra går så udgifterne til finansministerens egen administration. Disse tyngende besværligheder sammen med tekstilskatten betyder altså nu hundreder af millioner kroner, som ikke til gengæld gør nytte dør, hvor de kommer hen.

Det var derfor med særlig stor glæde, jeg hørte det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sige, at loven jo falder bort i foråret 1957, altså om fem fjerdingår. Jeg må sige, at jeg havde gået og troet, at det var en af de skatter, som man ikke kunne komme af med, medmindre der kom et stemningsomslag, som gav sig udslag i en forrykning af mandaterne her i folketinget.

Jeg forstår altså, at dette stemningsomslag allerede er kommet indenfor det socialdemokratiske parti, idet man er kommet til den erkendelse, at vi skal af med skatten, når loven udløber, og det er jeg meget glad for at høre. Jeg forstår, at de konservative og venstre holder fast på, at denne tøjskat aldrig skulle have været indført. Der er altså stort flertal for, at loven skal løbe ud om fem fjerdingår, og med den aftrapning, jeg har foreslået, kan vi begynde at lade den løbe ud med det samme. Vi er klar over, at det kommunistiske parti vil have loven væk med det samme ligesom retsforbundet; så er der tilbage kun de radikale, som ikke har erklæret sig for, at denne skat skal holde op om fem fjerdingår, men som åbenbart holder fast på loven, for at de stadigvæk kan få lov at sende disse sparebeviser ud. Det er egentlig ganske interessant, at vi her har et liberalt parti i midten, som principielt går imod den slags ting, men nu har de fået skatten gennemført ved martsforliget, og så holder de sandelig fast på den, til trods for at de andre fem partier er modstandere af skatten i dag.

Jeg vil til slut anbefale at stemme for det kommunistiske dagsordensforslag, som betyder, at vi kan komme af med hele omsætningsskatten med det samme.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14⁴⁰.

Mødet udsat kl. 14¹⁰.

Mødet genoptaget kl. 14⁴⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Rager: Trods den storpolitiske tone i det ærede medlem hr. Weikops indledning og trods den situation, som andre måske mindre velovervejede foretagender har fremkaldt, har jeg dog på fornemmelsen, at man kan være forslagsstillerne taknemlig for, at denne sag er bragt på dagsordenen, og at man kan være ikke mindst det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)